

حزب کمونیست چین تهدیدی برای کل جهان است

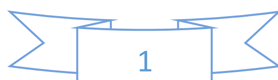

حزب کمونیست چین تهدیدی برای کل جهان است

نویسنده: استاد عبدالسلام

2025-02 /1446-08

بخش بیانیه کتبی مرکز تبلیغ صدای اسلام

قضیه ترکستان شرقی و ایغور: یک مسئله داخلی چین نیست

قبل از هر چیزی، این پیام را به دولت ظلم‌گر چین و رهبر دیکتاتور آن می‌دهیم که ظلمی که در ترکستان شرقی مرتکب می‌شوید، تنها آغاز سیاست‌ها و برنامه‌های خطرناک شما در سطح جهانی است. شما در حال اجرای اقدامات بی‌رحمانه‌ای هستید که نه تنها بر مردم ترکستان شرقی بلکه بر تمام جهان اثرات منفی خواهد گذاشت.

ای خوانندگان گرامی! ترکستان شرقی یک کشور مستقل بود که مردم آن دارای حکومت مستقل خود بودند. اما زمانی که حکومت چین در سال 1949 کشور ما را اشغال کرد، بر خاک، جان و فرهنگ ما تجاوز کرده و بسیاری از جنایات وحشیانه را مرتکب شد. ترکستان شرقی از نقشه جهان حذف شد و دولت چین ادعا کرد که "قضیه ترکستان شرقی یک مسئله داخلی چین است". اما این یک دروغ بزرگ و تجاوز آشکار است که در برابر مردم جهان اعلام شده است.

پس از این ظلم و سرکوب آشکار، حزب اسلامی ترکستان با فداکاری و از جان‌گذشتگی به مبارزه برای آزادی کشور و نجات آن از زیر سلطه ادامه می‌دهد. ملت ترکستان شرقی هرگز اشغال و ظلم را نمی‌پذیرد.

به همه مردم و کشورهای جهان می‌گوییم که قضیه ترکستان شرقی (که به غلط «شین‌جیانگ» نامیده می‌شود) هرگز یک مسئله داخلی چین نبوده و نخواهد بود. ترکستان شرقی یک کشور مستقل است که در منطقه آسیای میانه قرار دارد.

ما مبارزه می‌کنیم تا سرزمین خود را از اشغال آزاد کنیم و صلح واقعی را برای مردم خود به ارمغان آوریم.
قضیه ما فقط یک موضوع حقوق بشر یا یک مسئله بین‌المللی نیست، بلکه مبارزه‌ای است برای آزادی، استقلال و عدالت. ما چینی نیستیم و تحت هیچ

شرایطی ملتی مستقل و کشوری آزاد داریم. ترکستان شرقی با مساحت بیش از 1.8 میلیون کیلومتر مربع و جمعیتی بیش از 40 میلیون نفر، در طول تاریخ همواره یک کشور مستقل بوده است. حتی در دوران معاصر، در سال‌های 1933 و 1944 دولت مستقلی در این سرزمین تأسیس کرده‌ایم و آن را به جهانیان معرفی کرده‌ایم.

اکنون ما برای آزادی کشورمان و برپایی استقلال می‌جنگیم. استقلال حق طبیعی و مشروع ما است.

حزب کمونیست چین تهدیدی برای همه کشورها و مردم

امروزه صلح، آزادی و حقوق بشر در یک وضعیت بسیار بحرانی قرار دارند. چرا؟ زیرا حکومت چین برای دستیابی به منافع خود، از اقتصاد، وام و فشار به کشورهای ضعیف برای تابع ساختن آن‌ها استفاده می‌کند. آن‌ها منابع طبیعی این کشورها، فرهنگ، سنت‌ها و حقوق بشر مردم این جوامع را به تاراج می‌برند.

در حال حاضر، چین در حال اجرای یک برنامه خطرناک است که هدف آن از بین بردن آزادی‌ها در جنوب آسیا، آسیای میانه و دیگر مناطق پرجمعیت جهان است. همه آنچه امروز در این مناطق می‌بینیم، تحت تأثیر سیاست‌ها و اقدامات چین و در برخی از کشورها که قربانی آن شده‌اند، رخ داده است.

چین با استفاده از «دیپلماسی مهربانی»، قدرت نظامی، سرکوب، ظلم، تهدید و قتل، برنامه‌های خود را اجرا می‌کند. در این میان، فعالیت‌های تروریستی در آسیا همچنان تحت هدایت و رهبری چین ادامه دارد.

این همه در برابر چشمان کشورهایی رخ می‌دهد که خود را مدعیان صلح، آزادی و حقوق بشر می‌دانند، در حالی که هزاران قانون و معاهده جهانی برای حفظ صلح و امنیت وجود دارد، اما این قوانین نتوانسته‌اند جلوی جنایات وحشیانه‌ای که توسط حکومت چین انجام می‌شود را بگیرند. این جنایات همچنان ادامه دارد و از دید بسیاری از کشورها پنهان مانده است.

در بخش‌های مختلف جهان، بسیاری از سازمان‌ها و کشورهای اسلامی در برابر ظلم‌هایی که چین علیه مسلمانان اویغور مرتکب می‌شود، اعتراض دارند. اما آیا این کشورها در برابر ظلم چین می‌ایستند؟ آیا این سکوت در برابر ظلم شکسته خواهد شد؟ آیا جهان یک روز علیه ظلم متحد خواهد شد و برای حمایت از مظلومان قدم

برخواهد داشت ؟ این سوالی بزرگ است که در زمان ما مطرح می‌شود. چین در عصر ما به یک تهدید جدی برای جهان تبدیل شده است.

حزب کمونیست چین و رهبر آن، شی جین‌پینگ، به نمادی از ترور، وحشی‌گری و بی‌ثباتی در جهان تبدیل شده‌اند. مقابله با این تهدید برای تمام بشریت اهمیت دارد. همه باید بدانند که:

جهان تنها در صورتی می‌تواند آرامش یابد که حزب کمونیست چین و رئیس آن، شی جین‌پینگ، متوقف شوند.

چین در تلاش است تا منابع طبیعی کشورهای غنی را تحت نام توافقات تجاری و استراتژیک به غارت ببرد

حزب کمونیست چین به چاپیدن و غارت ادامه می‌دهد و به کشورهای ضعیف و فقیر قرض‌هایی به نام دوستی و همکاری اقتصادی ارائه می‌کند. در نتیجه، کشورهای با وضعیت اقتصادی ناپایدار که توان بازپرداخت این قرض‌ها را ندارند، به دام چین می‌افتند. چین از این موقعیت استفاده کرده و بر موقعیت‌های استراتژیک و مهم این کشورها مسلط می‌شود، در حالی که آن‌ها را در قرض‌ها غرق کرده و به تدریج بر ثروت‌ها، منابع طبیعی و جایگاه اقتصادی‌شان تسلط می‌یابد.

نظام چین هیچ‌گاه شایسته دوستی و همکاری با دیگر ملت‌ها نیست. چین روابط خود را با کشورهای کوچک و ضعیف اقتصادی بر اساس نیاز آن‌ها به منابع معدنی و طبیعی برقرار می‌کند، در حالی که در واقع هدف اصلی آن، اجرای نقشه‌های پلید خود برای تسلط بر این کشورها است. چین قرض‌هایی را ارائه می‌دهد که نه تنها از نیاز این کشورها فراتر است، بلکه به نابودی آن‌ها نیز منجر می‌شود. حزب کمونیست چین با ذهنیتی جنگ‌طلب و چشم‌اندازهای آینده‌نگرانه‌اش، در حال

تلاش برای تسلط بر موقعیت‌های استراتژیک، میدان‌های هوایی بین‌المللی و منابع طبیعی کشورهای کوچک است.

به عنوان نمونه، اقدامات چین در اشغال ترکستان شرقی، میدان بین‌المللی اوگاندا، بندر هامبانتوتا در سریلانکا، بندر گوادر و بلوچستان در پاکستان و طرح‌های چین برای تسلط بر مغولستان داخلی، تبت، تایوان، میانمار، اروپا، نپال و بوتان قابل ذکر هستند.

چین به تازگی از نقشه‌های جدید خود پرده برداشته است. به این نقشه‌ها با دقت توجه کنید!

تمام کسانی که به اهداف آینده دیپلماسی اقتصادی چین توجه کرده‌اند، می‌دانند که پروژه‌هایی همچون «ابتکار کمربند و جاده»، دهلیز اقتصادی چین-پاکستان و شبکه ریلی سریع‌السیر که چین را به اروپا وصل می‌کند، بخشی از تلاش‌های چین برای تسلط جهانی هستند. کسانی که در این زمینه تحقیق می‌کنند، درمی‌یابند که این پروژه‌ها تنها پوششی برای دستیابی به اهداف استراتژیک چین در تسلط بر جهان هستند.

جنایات حزب کمونیست چین علیه مردم ترکستان شرقی

از زمان اشغال ترکستان شرقی توسط چین در سال ۱۹۴۹، سرکوب، نسل‌کشی و عملیات‌های نابودکننده‌ای که فراتر از حدود بشریت هستند، به‌طور مستمر ادامه داشته است.

هدف اصلی این سیاست‌های شیطانی، از بین بردن کامل مردم ترکستان شرقی است. اخیراً مقامات چینی کودکان، زنان، سالمندان و حتی دانشمندان و نخبگان اویغور را در اردوگاه‌هایی که به نام "اردوگاه‌های بازآموزی" شناخته می‌شوند،

بازداشـت کرده‌اند. اما در واقع این مراکز چیزی جز زندان‌های بزرگ و محل شـکنجه نیستند.

شرایط در این اردوگاه‌ها وحشتناک است و نمی‌توان آن را به راحتی توصیف کرد. از جمله جنایاتی که در این مراکز صـورت می‌گیرد، می‌توان به سـرقت اعضـای بدن زندانیان، اعدام‌های مخفیانه با اسـتفاده از داروهای ناشـناخته، و حبس ۴۰ تا ۵۰ نفر در سلول‌هایی که برای چند نفر طراحی شده‌اند اشاره کرد.

اما سـرکوب تنها محدود به این اردوگاه‌ها نیسـت. در خارج از این مراکز، مقامات چینی جلسـاتی برگزار می‌کنند که هدف آن تغییر سـبک زندگی مردم اسـت. آن‌ها جوانان اویغور را از تحصـیل محروم می‌کنند، آن‌ها را مجبور به کارهای سـخت و اجباری می‌سازند و زنان اویغور را تحت فشار قرار می‌دهند که با مردان چینی ازدواج کنند. در صورت مخالفت، آن‌ها و خانواده‌هایشان بازداشت می‌شوند.

علاوه بر این، حکومت چین تمامی آثار دینی و فرهنگی اویغورها را نابود می‌کند. مساجد را ویران می‌سازد، مدارس دینی را تعطیل می‌کند و مردم را از انجام مناسک دینی منع می‌کند.

اویغورها از کار در ادارات دولتی، کشاورزی و تجارت منع شده‌اند. همچنین صحبت کردن به زبان اویغوری در اماکن عمومی ممنوع است و مردم تحت نظارت شدید قرار دارند.

درک سیاست‌های شیطانی حزب کمونیست چین بسیار مهم است

باید جامعه جهانی استراتژی واقعی چین را درک کند. این سیاست‌های سرکوبگرانه نه تنها علیه اویغورها، بلکه علیه تمامی اقلیت‌های مذهبی و قومی در چین طراحی

شـده‌اند. این سـیاسـت‌ها در تبت، مغولسـتان داخلی، هنگ‌کنگ، تایوان و دیگر مناطق نیز به‌طور مشابه اجرا شده است.

چین نه‌تنها به سرکوب داخلی ادامه می‌دهد، بلکه در سطح بین‌المللی نیز به دنبال سـلطه جهانی اسـت. تمام کشـورها باید این تهدید را جدی بگیرند و برای مقابله با آن اقدام کنند.

چین نقشـه‌های جدید خود را آشـکارا در اینترنت منتشـر کرده اسـت، جایی که ادعا می‌کند کشـــمیر، تبت، راجســـتان، رادیش، دکلام، جزایر ژاپن، مالزی، برونئی، ویتنام، فیلیپین و تایوان بخشی از سرزمین چین هستند.

اکنون زمان آن فرا رسیده که بر مشکلات جهانی تمرکز کرده و از گسترش هرج و مرج توسط چین جلوگیری کنیم. این کشور با داشتن حکومتی گسترده و رهبری مستبد، هم از داخل و هم از خارج تهدیدی جدی برای صـلح جهانی محسـوب می‌شـود. اگر بحران اقتصـــادی چین کنترل نشـــود، حزب کمونیســـت چین به قوی‌ترین قدرت اقتصـادی و نظامی تبدیل خواهد شـد که صـلح و ثبات جهانی را به خطر می‌اندازد. بنابراین، تمام کشورها باید اقدامات فوری علیه چین اتخاذ کنند.

یکی از راه‌حل‌های ممکن این اســـت کـه چین از ارائـه فرصـــت‌هـای تجـاری و سرمایه‌گذاری در کشـورهای دیگر منع شـود. حکومت چین ممکن اسـت یک "قدرت اقتصـادی و دفاعی" به نظر برسـد، اما این یک اشـتباه بزرگ اسـت. این حکومت با وجود جمعیت زیاد، ضـعف فرهنگی، فقر گسـترده، و سـرکوب شـدید، در معرض فروپاشی قرار دارد. نظام کمونیستی چین تنها زمانی فرو می‌پاشد که جهان متحد شود و در برابر ظلم، سرکوب و تهدیدهای این رژیم ایستادگی کند.

حزب کمونیست چین و ترکستان شرقی

مقامات چین تا چه حد از نام ترکستان شرقی و مبارزات مردم آن هراس دارند؟ اگر چین بر این باور است که ترکستان شرقی بخشی از آن کشور است، پس چرا این‌چنین از اتحاد مردم ترکستان وحشت دارد؟

دلیل این ترس آن است که چین از قدرت ملت‌های تحت ستم آگاه است و می‌داند که نمی‌تواند آن‌ها را خاموش کند.
چین به جهانیان اعلام کرده که "هیچ قدرتی نمی‌تواند ما را متوقف کند"، اما این یک توهین به تمام ملت‌های جهان است. اگر شما نیز سکوت کنید، به این توهین واکنشی نشان نداده‌اید.

برای پاسخ به این بی‌عدالتی، از مردم ترکستان شرقی حمایت کنید! بسیاری از کشورهای جهان قربانی سیاست‌های توسعه‌طلبانه چین بوده‌اند. ترکستان شرقی سرزمین ماست و ما هرگز آن را رها نخواهیم کرد. این مشکل تنها متعلق به ما نیست، بلکه یک مشکل جهانی است. ما باید برای حل این بحران متحد شویم. چرا حقیقت را نمی‌گویید؟ شجاعت داشته باشید و علیه این ظلم صحبت کنید!

"دشمن دشمن من، دوست من است"، "دوستان خود" را علیه چین بسیج کنید! اگر می‌خواهید چین را ضعیف کنید، بسیار مهم است که به ما کمک کنید. زیرا کمک شما به ما حمله و ضربه‌ای به چین است. اگر امروز به ما کمک کنید، پس از استقلال ما، شما از خطر چین و ظلم و سیاست‌های توسعه‌طلبانه آن در امان خواهید بود.

ترکستان شرقی برای سال‌ها قلعه‌ای غنی برای گسترش چین در آسیای مرکزی و غرب بوده است. مقامات چینی با تمام قوت در تلاش هستند تا این قلعه را حفظ کنند. اهمیت استراتژیک موقعیت ترکستان شرقی به درک نقشه‌های گسترده‌تر چین کمونیستی در آنجا کمک می‌کند و همچنین به درک تلاش‌ها و فداکاری‌های مردم ترکستان شرقی برای همه کشورها کمک می‌کند.

اگر امروز این را درک نکنید، زمانی که کشـــورهای شـــما مورد حمله و اشـــغال قرار گیرند، آن را خواهید فهمید، اما در آن زمان دیگر دیر شـــده و جایی برای گریه نخواهد بود. قبل از آن بیدار شوید! مردم ترکستان شرقی از وحشیگری و توسعه‌طلبی چین رنج می‌برند. بســیار مهم اســت که این را درک کنید، به همین دلیل قبلاً گفتم که ترکستان شرقی مشکل شما و مشکل ما است.

در طول ۷۵ ســال گذشــته، دولت چین ظلم‌های زیادی علیه مردم ترکســتان شــرقی مرتکب شــده اســت. از آن زمان تا امروز، ســکوت اکثریت را می‌بینیم. اگر به ســکوت ادامه دهید، بدانید که حال ما آینده شما خواهد بود. آیا نمی‌دانید چگونه سازماندهی کنید؟ اگر نمی‌خواهید به ما کمک کنید، در راه ما نایســـتید و علیه چین موضـــع بگیرید! سیاست‌های اشتباه را بر ما تحمیل نکنید! از تحمیل تحریم‌های غیرضروری برای آرام کردن چین دســت بردارید! ما "تروریســت" نیســتیم، ما یک جنبش مردمی هســتیم که از مبارزه یک مردم مظلوم برای عدالت علیه دشــمن مشــترک شــکل گرفته است.

بسیار مهم است که جهان اهداف جنگ اسلامی ترکستان را درک کند، فعالیت‌های آن علیه دولت چینی تهدیدات آینده شـــما را کاهش می‌دهد. کمک شـــما به جنگ اســلامی ترکســتان برای شــما مفید اســت. ما ســازمان‌دهی می‌کنیم تا گســترش چین را متوقف کنیم و نقشـــه‌های آن‌ها را افشـــا کنیم و وطن خود را از ظلم آزاد کنیم. جنگ اســلامی ترکســتان تهدیدی برای هیچ کشــوری جز دولت مســتبد و توســعه‌طلب چین نیست.

ابتکار کمربند و جاده

چرا دولت چین ظلم خود را علیه مردم ترکستان شرقی افزایش می‌دهد؟

آیا مدیریت قومی و فرهنگی که دولت چین علیه اویغورها در ترکستان شرقی انجام می‌دهد به دلیل تروریسم است، همانطور که چین ادعا می‌کند؟ یا این یک نقشه برای پیشبرد منافع چین و گسترش جهانی آن است؟

مردم ترکستان شرقی نه "تروریست" هستند و نه "تفرقه‌انگیز" همان‌طور که تبلیغات دروغین چین ادعا می‌کند. ترکستان شرقی نه یک مسئله داخلی چین است و نه بخشی از آن کشور؛ این یک سرکوب و استعمار وحشیانه است که دولت چین برای منافع خود و به قصد گسترش نفوذ جهانی‌اش در پیش گرفته است.

سرزمین‌های ترکستان شرقی، علاوه بر داشتن منابع طبیعی غنی، به دلیل موقعیت جغرافیایی‌اش نیز جزء نقشه‌های استراتژیک چین محسوب می‌شود.

دولت چین برای منافع شخصی خود و اهداف توسعه‌طلبانه‌اش به دنبال گسترش جهانی است. سرزمین‌های ترکستان شرقی به دلیل منابع طبیعی و موقعیت استراتژیک‌اش، نقشی کلیدی در حفظ توسعه‌طلبی چین و کنترل تجارت جهانی از طریق راه ابریشم تاریخی دارند. چین مدت‌هاست که درک کرده است که ترکستان شرقی برای تحقق این اهداف استراتژیک بسیار حائز اهمیت است. بنابراین، مردم ترکستان شرقی را به‌عنوان "دشمن" این برنامه‌ها می‌شناسد و به اعمال انواع ظلم و ستم علیه آن‌ها ادامه می‌دهد. بدین ترتیب، ترکستان شرقی قربانی سیاست کمربند و راه چین شده است.

در کنفرانسی که در برلین تحت عنوان "آثار منفی ابتکار کمربند و راه چین" برگزار شد، کارشناسان اویغورها را به‌عنوان "اولین قربانیان این ابتکار" توصیف کردند.

کارشناسان شرکت‌کننده در کنفرانس تأکید کردند که سیاست "کمربند و راه" چین یک سیاست دوستانه و تقویت‌کننده روابط کشورهای همسایه نیست، بلکه یک سیاست استعماری است.

در سخنرانی خود، کارشناس هندی به‌نام (ایسال) تأکید کرد که چین هیچ مرزی برای اهداف استعماری‌اش قائل نیست و هنگامی که چینی‌ها در مورد تاریخ صحبت می‌کنند، به‌سرعت یادآوری می‌کنند که "این سرزمین همیشه بخشی از چین بوده است". او از ماهیت استعماری چین هشدار داد و به مناطقی اشاره کرد که در حال حاضر باعث تنش‌های بین چین و هند شده‌اند.

در سخنرانی خود، کارشناس ژاپنی به‌نام (رسیکیکی) اویغورها، تبتی‌ها و مغولستان جنوبی را به‌عنوان "اولین قربانیان سیاست کمربند و راه چین" توصیف کرد و به مردم جهان هشدار داد که سرنوشتی که این مردم با آن مواجه هستند ممکن است در آینده در انتظار آن‌ها باشد.

ابتکار کمربند و راه چین و ترکستان شرقی

در سال ۲۰۱۳، رئیس‌جمهور چین، شی جین پینگ، ابتکار "کمربند و راه" را راه‌اندازی کرد و بر اهمیت استراتژیک ترکستان شرقی (که به‌عنوان منطقه خودمختار اویغور «شین‌جیانگ» شناخته می‌شود) در این ابتکار تأکید کرد. این ابتکار بر اساس استراتژی راه ابریشم جدید است که در آن دولت چین مبالغ هنگفتی را برای توسعه ترکستان شرقی هزینه کرده و ادعا می‌کند که روابط اقتصادی با کشورهای همسایه را تقویت می‌کند. اما آمارها نشان می‌دهند که در سال‌های اخیر تغییری در حجم مبادلات اقتصادی با کشورهای همسایه ایجاد نشده است.

دلیل این امر چیست؟ کارشناسان اشاره می‌کنند که این موضوع با هدف نهایی استراتژی راه ابریشم جدید چین مرتبط است. ابتکار "کمربند و راه" که توسط رئیس‌جمهور چین، شی جین پینگ راه‌اندازی شد، یکی از مهم‌ترین برنامه‌ها در دیپلماسی اقتصادی چین محسوب می‌شود. کارشناسان غربی متعجب هستند که چگونه چین این برنامه عظیم را در یک منطقه جغرافیایی پیچیده اجرا خواهد کرد، از آنجا که ترکستان شرقی به‌خاطر منابع طبیعی استراتژیک‌اش و موقعیت‌اش به‌عنوان نقطه عبور خطوط لوله نفت از آسیای مرکزی و دروازه چین به غرب، "یکی از مهم‌ترین نقاط حساس در ساخت راه ابریشم جدید" محسوب می‌شود.

از زمانی که دولت چین این برنامه را اعلام کرد، گزارش‌هایی از سرمایه‌گذاری‌های بزرگ در ترکستان شرقی برای تحرک اقتصاد آن و تقویت روابط اقتصادی با کشورهای آسیای مرکزی مانند قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان منتشر شده است.

همچنان توافق‌نامه‌هایی در زمینه‌های انرژی، مواد غذایی، محصولات نساجی و غیره منعقد شده است. با این حال، مقاله‌ای تحت عنوان "شین‌جیانگ ادعایی (ترکستان شرقی) تردیدها درباره سیاست کمربند و راه چین را افزایش می‌دهد" که در روزنامه فایشان منتشر شد، نشان می‌دهد که از زمان اعلام این استراتژی جدید، هیچ تغییری در حجم تجارت با این کشورها ایجاد نشده است. آمارها نشان می‌دهند که در سال ۲۰۰۸، تجارت کل ترکستان شرقی با کشورهای آسیای مرکزی بیش از ۱۵٪ از کل تجارت چین با این کشورها را تشکیل می‌داد، اما تا سال ۲۰۱۵ این ارقام به حدود ۱۰٪ کاهش یافت. بنابراین، از زمان راه‌اندازی ابتکار کمربند و راه توسط شی جین پینگ در سال ۲۰۱۳، نه تنها تغییری در حجم تجارت بین ترکستان شرقی و کشورهای آسیای مرکزی ایجاد نشده است، بلکه در مقایسه با سال ۲۰۰۸ کاهش یافته است.

چرا ابتکار کمربند و راه چین تهدیدی برای جهان است؟

دلیل این امر چیســـت؟ دکتر آرکین اکرم از ترکیه می‌گوید: "هدف اصــلی این برنامه اتصال چین به اروپا برای بیرون راندن آمریکا از منطقه است، بنابراین به جز اهمیت ژئواســتراتژیک کشــورهای آســیای مرکزی، اهمیت اقتصــادی آن‌ها چندان بزرگ نیست".

به‌طور خلاصه، ابتکار کمربند و راه صرفاً توسعه اقتصادی و تقویت روابط منطقه‌ای نیســت – همان‌طور که چین ادعا می‌کند – بلکه همانطور که تحلیلگران سـیاسـی و کارشـناسـان می‌گویند: "وسـیله‌ای برای گسـترش نفوذ اقتصـادی و سـیاسـی چین و استعمار کشورهای دیگر است".

چرا دولت چین این برنامه را در طی سفر به قزاقستان و نه در خود چین اعلام کرد؟ زیرا این برنامه بیانگر توسـعه جهانی اسـت. ابتکار کمربند و راه در سـال ۲۰۱۷ در قانون اساسی حزب کمونیست چین گنجانده شد و دولت شی جین پینگ این ابتکار را به‌عنوان "تقویت روابط منطقه‌ای و حرکت به سوی آینده‌ای روشن" توصیف کرده است.

چین در تمام سخنرانی‌های خود بر مفکوره "ساخت جامعه و سرنوشت مشترک برای بشـریت" تأکید می‌کند، اما معنای واقعی این مفکوره این است: "چینی‌سـازی جهان یا تسلیم آن تحت رهبری چین."

هدف نهایی چین این اســت: اجرای برنامه‌های توســعه‌طلبی خود از طریق راه‌های زمینی با استفاده از ابتکار کمربند و راه.

بنابراین، همه باید درک کنند که استراتژی کمربند و راه دولت چین یک تهدید برای تمامی کشورها است. پروژه کمربند و راه یک مسیر استراتژیک مهم را می‌سازد که شامل انتقال انرژی از غرب به شرق، انتقال ثروت کشورهای آسیای مرکزی مانند تاجیکستان، قرقیزستان، قزاقستان و ترکمنستان به چین، انتقال نفت و منابع طبیعی مشترک از کشورهای عربی و ایران از طریق ترکستان شرقی به چین، و انتقال کالاهای تجاری چینی به بازارهای جهانی از طریق بندر گوادر پاکستان می‌شود.

چین از این طریق به دنبال استعمار کشورهای دیگر است، اما این کشورها را مستعمره مستقیم نمی‌کند، بلکه مانند یک تاجر به دنبال قرض‌دهی و استعمار آن‌ها است. پس از استعمار ترکستان شرقی، چین به دنبال نفوذ در کشورهایی مانند تاجیکستان و پاکستان از طریق اجاره بندر گوادر برای ۱۰۰ سال و سرمایه‌گذاری‌های کلان برای ساخت یک پایگاه نظامی در منطقه بدخشان تاجیکستان است که نشان‌دهنده نیت چین برای تسلط بر این کشورها است. ترکستان شرقی مانعی بود که کشورهای همسایه را از اشغال چین محافظت می‌کرد.

برای جهان بسیار مهم است که سیاست چین در مورد کمربند و راه را درک کند. ابزارها و شواهد زیادی در این زمینه وجود دارد، اما به‌طور خلاصه بیان می‌شود تا از طولانی شدن مقاله جلوگیری شود.

اگر چین را از طریق این مقاله درک کنید، می‌توانید جنگ اسلامی ترکستان را بفهمید، که نیروی نظامی مردم ترکستان شرقی است. آن‌ها سازمانی هستند که برای دین، وطن و استقلال مردم خود مبارزه می‌کنند. آن‌ها تهدیدی برای هیچ کشوری نیستند، بلکه برای جلوگیری از تهدیداتی که به سوی شما می‌آید، کار می‌کنند. مراقب باشید که آن‌ها را "تروریست" خطاب نکنید و بدون کمک رهایشان نکنید!

(پیام) به همه کشورهای جهان

همه کشورها و مردم جهان باید بدانند که دشمن اصلی ما، حزب کمونیستی چین و دیکتاتور آن شی جین‌پینگ است که به ظلم و ستم علیه مردم ما ادامه می‌دهد. ما برای استقلال خود مبارزه می‌کنیم، ما تروریست نیستیم، بلکه مردمانی هستیم که برای آزادی مردم و استقلال خود می‌جنگیم. ما برای حقوق، وطن، فرهنگ، مردم و استقلال کشور خود مبارزه می‌کنیم.

درخواست برای آزادی وطن از دست یک قدرت مستبد مانند چین و مبارزه مسلحانه علیه آن غیرقابل قبول نیست. مقاومت مسلحانه در صورت ضرورت برای به‌دست‌آوردن آزادی یک ضرورت است.

تمام کشورها از برنامه‌های استراتژیک و اهداف ما پس از استقلال خوشحال و راضی خواهند بود. مبارزه ما علیه ظلم و ستم مستبدانه چین و پروژه‌های آن مشروع است. ما این مبارزه را تا دستیابی به استقلال و آزادی متوقف نخواهیم کرد. هرچه اتفاق بیفتد، تا آخرین نفس مبارزه خواهیم کرد.

بر همه کشورهایی که مخالف نظام چین هستند و کشورهایی که توسط چین اشغال شده‌اند، واجب است که از مبارزه ما حمایت کنند. همچنین بر تایوان و مردم چین نیز واجب است که جنبش ما را درک کرده و به درستی از آن حمایت کنند. زمان مبارزه مشترک علیه دشمن فرا رسیده است. اگر با هم در برابر این دشمن قدرتمند از همه جهات بایستیم، بدون شک دشمن شکست خواهد خورد. بنابراین، بر همه واجب است که از همه جهات به دشمن حمله کنند. سقوط نظام چین فرصتی برای تمام کشورهای جهان است، از جمله آمریکا، اروپا، ژاپن، هند، تایوان، استرالیا، ویتنام و دیگر کشورهایی که از سیاست‌های آن آسیب دیده‌اند، تا از نفوذ آن رها شوند.

همچنین به همه کشورها، سازمان‌ها و افراد می‌گوییم: از اخبار دروغ و تبلیغات گمراه‌کننده نظام چین استفاده نکنید. در این زمینه می‌خواهم بخشی از کلمات حکمت‌آمیزی را که سلطان بیلگه خان، امپراتور ترک‌های آبی، چند قرن پیش بر سنگ‌ها با خط نوشتاری (اورخون) حک کرده است، نقل کنم تا نسل‌های آینده و جهان از نقشه‌های آنها مطلع شوند: "چینی‌ها دروغگو هستند و تحفه جنگی آنها فریبنده است. آنها ملت‌های خارجی را فریب می‌دهند و با کلمات شیرین و تحفه خود آنها را گمراه می‌کنند. پس از فریب آنها، نقشه‌های شوم خود را علیه آنها می‌کشند".

این پیام هدف دارد تا همه کشورها، سازمان‌ها و افراد را از وحشیگری و حیله‌گری دولت چین آگاه کند و سرنوشت ما را به دست جهان بسپارد. این حقایق تلخ در سراسر جهان منتشر شده است. بنابراین به جهان توصیه می‌کنم که چین را به‌عنوان دوست نپذیرند و سیاست‌های فریبنده آن را درک کرده و علیه آن اقدام کنند.

(پیام) به دولت چین

به دولت چین می‌گوییم: چرا بی‌گناهان را زندانی می‌کنید و آن‌ها را در زندان‌ها و اردوگاه‌های بازداشت نگه می‌دارید؟ ظلم و اشغال مردم ترکستان شرقی را متوقف کنید و بگذارید آن‌ها آزاد و مستقل زندگی کنند! در غیر این صورت، عواقب آن را خودتان خواهید چشید و خونریزی بی‌فایده خواهد بود. هر ظلمی به ذلت می‌انجامد، و هر عمل وحشیانه‌ای علیه ما بدون پاسخ نخواهد ماند. بنابراین، زمان تجاوز و ظلم شما به ضررتان تمام خواهد شد. در غیر این صورت، وضعیت روز به روز بدتر خواهد شد. بدانید که ما به مبارزه ادامه خواهیم داد تا به استقلال برسیم و هیچ‌کس نمی‌تواند ما را متوقف کند. شما در خانه‌ای زندگی می‌کنید که این آتش روزی حزب کمونیستی چین را به خاکستر تبدیل خواهد کرد.

ای حزب کمونیستی چین متجاوز، به یاد داشته باش که مردم ترکستان شرقی هرگز تحت سلطه و استعمار نخواهند ماند. این مردم شجاع و قهرمان به ظلم و اشغال پایان خواهند داد و به استقلال خواهند رسید، ان‌شاءالله!

(پیام) به مردم چین

به مردم چین می‌گوییم: ما اویغورها در ترکستان شرقی قاتل بی‌گناهان و دوستان صلح‌طلب برای ظلم به مردم نیستیم. بلکه همانطور که می‌دانید، حزب کمونیستی چین و رهبر شما شی جین‌پینگ با تصمیمات اشتباه خود به نابودی یک ملت پرداخته‌اند و اعمال وحشیانه‌ای انجام داده‌اند، و در مورد ما شایعه‌سازی کرده‌اند. ما دوستان صلح‌طلبی هستیم که برای متوقف کردن این ظلم و ستم و ایجاد امنیت و آزادی برای خودمان، وطن‌مان و دفاع از حقوق‌مان مبارزه می‌کنیم. به شما می‌گوییم: این اعمال اشتباه دولت خود را متوقف کنید و آن‌ها را وادار به خروج از ترکستان شرقی کنید! در این مورد علیه دولت چین تظاهرات کنید و فشارهای مختلفی بر آن وارد کنید! در غیر این صورت، شما نیز قربانی سیاست حزب کمونیستی چین خواهید شد، سیاست‌های آن‌ها اکنون کل جهان را به دشمن آینده آن‌ها تبدیل کرده است. جنگ‌های شدیدی بین دولت چین و کل جهان در خواهد گرفت و در این جنگ مردم بی‌گناه کشته خواهند شد و خانه‌ها، اقتصاد و صلح نابود خواهند شد.

هدف اصلی گروه ما دولت چین است که ترکستان شرقی را اشغال کرده است. ما مجبور به جنگ مسلحانه با حزب کمونیستی چین برای دفاع از حقوق خود هستیم. اگر حزب کمونیستی چین متجاوز اشغال و ظلم خود علیه مردم ترکستان شرقی را متوقف نکند و به جای خود بازنگردد، جنگ با آن‌ها هرگز متوقف نخواهد شد.

ما به دنبال ایجاد یک کشــور امن در ترکســتان شــرقی هســتیم که در آن هر فرد با حقوق خود و بر اساس قانون کشور زندگی کند، بدون ظلم و ستم.

نتیجه نهائی

این نبرد نه تنها برای مردم ترکستان شرقی است، بلکه برای تمام انسان‌هایی است که از ظلم و بی‌عدالتی رنج می‌برند. این جنگ، جنگی است برای آزادی، برای حق زندگی با عزت، برای حق انتخاب و برای حفظ کرامت انسانی. ما به تمام جهان اعلام می‌کنیم که مقاومت ما به‌عنوان یک ملت، نه تنها علیه ظلم‌های مستبدانه چین است، بلکه برای ایجاد جهانی است که در آن هیچ‌کس از ظلم و فریب رنج نبرد.

همه ما باید در برابر این ظلم‌ها ایستادگی کنیم و به‌طور متحد برای رسیدن به آزادی و عدالت تلاش کنیم. مبارزه ما علیه چین، علیه مستبدی است که دیگر هیچ‌جا جایی در دنیای آزاد ندارد. ما می‌جنگیم نه برای خود، بلکه برای تمامی ملت‌هایی که تحت سلطه قدرت‌های مستبد و فریبکار قرار دارند.

آینده روشن است؛ ما نمی‌توانیم اجازه دهیم که ظلم و استبداد دمار از روزگار بشریت درآورد. در این نبرد، ما نه تنها استقلال ترکستان شرقی را به‌دست خواهیم آورد، بلکه صدای آزادی، کرامت و حقوق بشر را به گوش تمام دنیا خواهیم رساند. هیچ‌کس نمی‌تواند ما را متوقف کند. تا زمانی که امید داریم و مبارزه می‌کنیم، راه آزادی باز است.

این مسیر را با قدرت، شجاعت و اراده‌ای راسخ ادامه خواهیم داد، تا روزی که ترکستان شرقی آزاد و مستقل باشد.